

for indkomstopgørelsen. Dette vil i sig selv medføre et provenutab.

Omvendt skal de landbrugere, som nedbringer deres besætninger, under lovforslagets regler – i modsætning til gældende praksis – altid medregne fortjenesten herved ved indkomstopgørelsen. Dette vil i sig selv medføre et merprovenu, men så længe ikke hele forskelsbeløbet er fradraget ved indkomstopgørelsen vil dette merprovenu ikke vise sig fuldt ud. Som nævnt skal forskelsbeløbet efter forslaget som hovedregel fradrages ved indkomstopgørelsen efterhånden, som der sker reduktion af besætningerne og vil derved hel eller delvis modsvare den skattepligtige fortjeneste.

Så længe, hele forskelsbeløbet ikke er fradraget ved indkomstopgørelsen, vil der være en tendens til, at provenutabet vedrørende de landbrugere, der etablerer sig eller udvider deres besætning, vil være større end merprovenuet vedrørende de landbrugere, der nedbringer deres besætninger.

I de første år efter indførelsen af de nye regler kan det rent skønsmæssigt anslås, at der vil blive tale om et årligt provenutab af størrelsesordenen 10–15 mill. kr. Det er ved udøvelsen af dette skøn taget i betragtning, at de landbrugere, som etablerer sig eller udvider deres besætninger ikke kan antages at have mulighed for at nedskrive fuldt ud på deres besætninger i etablerings- eller udvidelsesåret.

På lidt længere sigt vil der være en tendens til stigende provenutab, fordi de landbrugere, som har etableret sig eller har udvidet deres besætninger i de første år med lovforslagets regler, må antages at få større muligheder for at nedskrive på besætningerne. Dette stigende provenutab vil hel eller delvis blive modvirket af et merprovenu, som fremkommer, efterhånden som de landbrugere, som har etableret sig eller har udvidet deres besætninger under lovforslagets regler, nedbringer deres besætninger. Deres fortjeneste, der er indkomstskattepligtig, vil ikke blive modsvaret af noget forskelsbeløb. Det må antages, at fortjenesten typisk vil blive beskattet med en marginalskatteprocent, der gennemgående er højere end marginskatten hos de landbrugere, som etablerer sig eller udvider deres besætninger.

Som nævnt skal en særlig stor del af forskelsbeløbet efter forslaget fradrages allerede 1981.

Således skal 10 pct. af forskelsbeløbet fradrages ved indkomstopgørelsen for 1981.

Hvis antallet af stambesætningsdyr afgrænset efter de foreslåede regler i en eller flere af grupperne kvæg, svin og moderfår er mindre end 5 ved udgangen af indkomståret 1980 er det tænkt, at

hele forskelsbeløbet vedrørende den pågældende gruppe af dyr dog skal kunne fradrages ved indkomstopgørelsen for 1981.

Disse regler vil medføre en forøgelse af det anførte provenutab for 1981 og en tilsvarende formindskelse af provenutabet i de følgende år.

Landbrugere, der alene som følge af overgangen til lovforslagets regler om ændret værdiansættelse af landbrugets husdyrbesætninger vil få indkomststigning i 1981, skal som nævnt straks fradrage så stor en del af forskelsbeløbet, som svarer til indkomststigningen. Herved bliver der ikke tale om et yderligere provenutab i 1981, idet fradraget netop modsvarer en indkomststigning, som ellers ville betyde et merprovenu. I de følgende år vil fremrykningen af fradraget imidlertid give sig udslag i en formindskelse af provenutabet.

På baggrund heraf kan det rent skønsmæssigt anslås, at der for indkomståret 1981 vil blive tale om et provenutab på ca. 100 mill. kr., medens der i de nærmest følgende år kan antages at blive tale om et provenutab af størrelsesordenen 10 mill. kr. årligt. Af de anførte provenutab vil knap halvdelen vedrøre staten.

Lovforslagets administrative virkninger

Lovforslaget vil medføre, at det bliver betydeligt enklere at sondre mellem landbrugernes stambesætningsdyr og salgsbesætningsdyr. Derfor vil forslaget medføre en væsentlig administrativ lettelse. Det må dog påregnes, at der i forbindelse med selve overgangen til de foreslåede regler vil blive tale om en vis meradministration.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

I lovforslagets § 1 fastslås det som en almindelig regel, at udgifter til anskaffelse af samt indtægter ved afhændelse af husdyrbesætninger skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, og at dette også skal gælde for værdiforøgelser og værdinedgange vedrørende husdyrbesætninger. Denne regel skal gælde generelt, uanset om skatteyderen er landbruger eller ej. Bestemmelsen skal således også gælde for personer, der har som erhverv at handle med husdyr. Bestemmelserne i lovforslagets paragraffer om værdiansættelsen af husdyrene og om de særlige regler for dyr i stambesætningen (§§ 2–5) skal derimod alene gælde for landbrugere.

Efter bestemmelsen i § 1 kan den skattepligtige indkomst vedrørende husdyrbesætninger herefter